

Přílohy

Přepis rozhovoru s Tomášem Vackem:

Rozhovor s Tomášem Vackem, od 1. 3. 2018 pověřeným vedení Rádía Junior, autorem úspěšného pořadu *Ve škole a po škole* s Vendou a Fráňou

Jak vznikl a jak se vyvíjel pořad *Venda a Fráňa*?

Bylo to zdánlivě jednoduché, my jsme s Jirkou Kohoutem hráli představní *Jak nedělat rádio a Zora* (Jandová) to viděla a napadlo ji, že bychom pro RJ mohli také něco udělat a dala nám v pátek úkol: do pondělka něco přineste. My jsme strávili v rozhlase víkend a vymysleli jsme dvě postavy, Vendu a Fráňu, které do dneška fungují, i když se už dávno někam posunuly, a hlavně se pořad rozšířil o spoustu nových postav. Chtějí s námi spolupracovat různí herci, jako je Jarka Kretschmerová, Jirka Hána, Rost'a Novák a spousta dalších lidí.

No a my jsme vymysleli Vendu a Fráňu, a mysleli jsme, že by mohlo fungovat, že to vlastně nejsou úplně špti, že jsou trošku průšviháři, kteří z nějakého svého dětského pohledu na svět glosují svět dospělých, mluví řečí těch dětí, to znamená zhruba čtvrt'áků tak, aby se s nimi mohli identifikovat. A ono to opravdu funguje a my vlastně celou tu dobu co točíme a vysíláme Vendu a Fráňu, který má dnes 1200 dílů, tak se snažíme, aby tou humornou formou, aby to primárně byla ta legrace, jsme ty děti nenápadně něco naučili, podprahově, oni si to vlastně nemají uvědomit, abychom je prostě nějak hloupě nepoučovali, protože to by samozřejmě nefungovalo.

Venda a Fráňa jsou čtvrt'áci a oslovují 1. stupeň ZŠ. Ze začátku jsme co díl učili jedno vyjmenované slovo nějakou skečí, potom se na to začaly nabalovat nové osudy a postavy. Přibyla nám třídní Vopičková (Jaroslava Kretschmerová), Děda (Rost'a Novák starší), kterého jsme na podzim nechali ožít v rámci dne mezigenerační solidarity a projektu Ježíškova vnoučata, spolužák Čahoun Ploušek, (Jirka Hána) a teď nám přibyla spolužačka Vokurková, která má vlastně už i svůj pořad. (Z deníku spolužačky Vokurkové)

Kde vnímáte konkurenci RJ?

Pokud pominu Rádio Piggy, které je zaměřeno jinak, než jsme my, my samozřejmě plníme hlavně tu veřejnoprávní úlohu, je to náš úkol a děláme ho rádi, když pominu samozřejmě Děčko, které vyjelo v tu samou dobu jako RJ, tak je to v dnešní době jednoznačně Youtube. A protože

víme, že tam ta naše cílová skupina je, tak jsem v květnu (15.5.2018) spustili Youtube kanál a youtubera Ševu, našeho moderátora Petra Ševčíka. Ten kanál propojuje vysílání s místem, kde ty děti najdeme.

Budete se tímto směrem vyvíjet nějak dál?

Já bych úplně nechtěl, aby to vypadalo, jako že jsme se tam přestěhovali, my jsme vlastně jen rozšířili portfolio, protože pro celou stanici je zásadní to vysílání, to audio, přivést děti k opakovanému poslechu, k té potřebě si budovat obrazotvornost a fantazii a informace dostávat v audiu. Takže my YT chápeme jako striktně podpůrnou záležitost a všechno je vázáno na vysílání, tedy jestliže Ševa udělá nějakou skeč, výzvu, nebo jiný typ videa, tak to vždy konvenuje s nějakým tématem ve vysílání RJ. U toho videa zároveň vzniká audio reportáž, která se potom konkrétně vysílá a je to vlastně jenom podpůrný prostředek, protože jsme pořád rádio.

Máte nějaká čísla, která ukazují, zda vám to funguje?

My jsme si vlastně dali teď dobu hájení, protože jsme to teprve nedávno rozjeli a sami se to učíme a nevíme, co všechno očekávat a jak se děti na YT o prázdninách chovají, takže nevíme. Vlastně netušíme, jestli prázdniny jsou doba příznivá, nebo nepříznivá, takže hodnocení i kampaň na YT proběhnou nejdříve v září. Chtěli jsme do měsíce 100 odběratelů, což se nám během tří týdnů podařilo a průměrně 6 tisíc shlédnutí, ale na hodnocení je ještě brzy.

Co pořad Atrium? Šárka Fenyková mluvila o tom, že Atrium nepodporuje.

Já jsem ho zrušil. Pořad Atrium jako formát pořadu pro dospělé s dětskou tematikou je určitě bezvadný, ale nepatří na dětskou stanici. I ta poslechovost o tom vypovídala. Lépe v tu dobu funguje četba na pokračování a má tam smysl.

Jaké jsou vyhlídky do budoucnosti Rádía Junior?

Změnila se cílová skupina na 8-12 let. Ne že bychom se mladším dětem nevěnovali, budeme se jim věnovat dál, ale primárně se chceme pokusit oslovit starší děti, vymýšlíme proto nové formáty, strukturujeme k tomu odpolední vysílání a ranní show, ale také hudební dramaturgii tak, abychom oslovili tuhle skupinu, protože už je maličko problematická, protože tam už samozřejmě začíná puberta, je tam určitá revolta, neochota spolupracovat s autoritami, ale nás tohle opravdu zajímá a baví a myslíme si, že je úkolem dětského vysílání vychovat dětské posluchače tak, abychom ve finále mohli splnit to, co Český rozhlas splnit musí. Tam jsou ty

tři pilíře, vzdělávání, kultura, informovanost, ale také samozřejmě zábava a je naším úkolem ty děti k tomu nějak nenásilně vychovat, takže to směřování je jednoznačně k tomu, abychom tuhle problematickou cílovou skupinu oslovili, i když vám většinou na první dobrou většina lidí řekne, že to nejde. Ale já jsem z divadla přesvědčen o tom, že to jde. Takže to je ten nejzásadnější cíl. No a uvidíme, jak dlouho to bude trvat, jestli se to povede, nebo nepovede. Třeba nový pořad od září, hitparáda, nebo struktura toho, o čem má být to odpolední vysílání, jsou plánované změny, protože děti nechtějí přijít ze školy a zase se nechat poučovat. My máme být v první řadě nějaký přítel, příjemný zprostředkovatel informací, které vás zaujmou, a třeba si je pak dohledáte dál.

Nebojíte se odlivu posluchačů? Protože RJ hodně poslouchaly malé děti.

S tím se musí počítat, ale tím, že my na ty nejmladší nerezignujeme a ty pořady pro ně nadále děláme, protože si musíme uvědomit, že struktura dne musí fungovat tak, jak fungují děti. To znamená, že my v osm hodin o posluchače stejně přicházíme, protože jsou ve škole a naopak mají čas školkové děti, které mohou poslouchat, takže tam se překlápíme do mladšího věku a jak stárne den, stárnou i naši posluchači. Myslím, že potenciál oslovení dětí je zdaleka nevyčerpaný, protože povědomí o RJ je docela pozitivní, ale to procento kategorie známe, ale neposloucháme, je pořád veliké.

Jak měříte poslechovost? Protože vím, že výzkumy poslechovosti s dětmi nepočítají.

To mě také zajímalo. Tím, že jsme digitální stanice, tak víme, kolik máme poslechů, samozřejmě ale nezjistíme, jestli tam je ta naše cílová skupina. Ale projekt Radioprojekt bude poprvé dělat výzkum malinko jinak, kdy ho budeme moci ovlivnit, vložit si tam otázky, které nás zajímají, ale jinak máte pravdu, neměří se to. Maximálně se dotazují rodiče, jestli jejich děti znají a poslouchají RJ.

Jak jste spokojeni s webovými stránkami?

Webové stránky RJ jsou udělané opravdu skvěle. Ale ještě nejsou tak navštěvované, jak by měly být. Chceme to podpořit, skrze letní soutěž, na kterou se bude muset přes web, bude tam hitparáda s hlasováním přes web, protože je škoda to nevyužít, protože tam je opravdu hodně zajímavých věcí. Máme také facebook, kam ale naši posluchači ještě nesmí, protože je od 13 let. Jinak je tahadlem stále youtube a mobilní aplikace.

Má vlastně RJ mobilní aplikaci?

Chystáme ji, měla by být před Vánoci, jako Vánoční dárek.

Můžete mi říct, kdo tvoří web RJ?

Jedna už tu není, Hana Lehečková, mimochodem výborná autorka rozhlasových pohádek a her i pro dospělé, teď nám napsala desetidílného Hajaju, kterého jsme dělali živě, každý den přišel jiný herec a četl živě hajaju a byla to hrozně hezká akce. A teď nastoupila Kateřina Perglová, která ji nádherně nahradila. Máme štěstí, že mají úžasný přesah, protože zatímco Hana byla zdatná literárně, byla schopná dramaturgovat a i něco psát, tak Katka je zase zdatná výtvarně, takže ta pro ten web je jako dělaná a tvoří nám vizuální podoby soutěží a tak.

Jaký je vlastně tým RJ?

Je nás vlastně strašně málo, je nás dohromady sedm, nebo osm, já jsem v tuhle chvíli pouze pověřený, nemohu se do toho úplně počítat, tři produkční, dvě, Jitka Zmijová a Daniela Vodrážková, dělají výkonnou produkci, smlouvy, hosty, scénáře a ta třetí, Jana Žáková, se stará o zapisování a administrativu repríz, pohádek a čteb na pokračování. Potom máme skvělou slovesnou redaktorku Denisu Kimlovou, která je také literárně zdatná, máme tedy Kateřinu Perglovou, která je webeditorka, ale ona patří do oddělení nových médií, protože to je úplně jiná disciplína, pak máme audiovizuální redaktorku, která spravuje YT a stará se o videa, ta se jmenuje Šárka Matová, hudební dramaturg je David Janečka a pak máme ještě jednu redaktorku, která se jmenuje Romana Růžičková.

Co vnímáte jako nejdůležitější akci pro veřejnost RJ?

Samostatná akce RJ, kterou pořádáme opravdu úplně my sami jsou narozeniny RJ, okolo 1. března, potom se připojujeme k výročním rozhlasového vysílání. Letos to bylo 95. výročí, a to probíhalo jak tady u nás v rozhlase, tak v Riegrových sadech, kde jsme měli několik představní, různé workshopy a další akce pro děti. Připojujeme se k Letní Letné, účastníme se Jičina – města pohádky. Vlastně co měsíc, tak někde jsme. Třeba ze Zlínského festivalu jsme vysílali šest dní.

Můžu říci, že to je ten největší tahák pro vaše posluchače?

Ano, na to, abychom ty posluchače získali, ale třeba pro mě je daleko důležitější, že to je jeden z kontaktů s dětmi, kromě exkurzí, které každý týden provozujeme sem do studia, kde zjišťujete, jaké jsou, co doopravdy chtějí a jak na nás reagují. Ten kontakt je důležitý v tomhle, protože stížnost, že se jim něco nelíbí vám v devadesáti případech napíše rodič. My ty děti chceme znát.

Který pořad mluveného slova je teď nejhlavnější? Je to četba na pokračování?

Obecně funguje nejlíp, a ty křivky to ukazují, pohádka. Velká hodinová pohádka. Ať už je z archivu, nová, stará, premiérová, tak tam opravdu vždycky ta křivka vystřelí, četba na pokračování je druhá a pak hra pro mládež. A pak letitě funguje pohádka v neděli v jednu hodinu, vysílaná i na Dvojce, o které ale víme, že ji poslouchají hlavně dospělí. Ale funguje.

Co váš maskot Ušoun Rušoun?

Ušoun funguje skvěle, kupodivu funguje nejen na tu sekundární skupinu, to znamená na ty mladší děti, ale funguje i na ty pubertáky, nebo na tu prepubertální dobu. Další postavy, které původně, tak pět let zpátky, byly v plánu, jako víla Budínka a další figury, tak ty dneska v tom vysílání dávno nejsou, protože Ušoun prostě funguje a nemůžeme chytat pět zajíců najednou.

Jaké zásadní zlomy ve vývoji stanice vnímáte?

Já to dlouho sledoval z vnějšku, velkou změnou je nový duch, který tomu chtěl vdechnout Petr Zettner, ale bohužel to nestihl, takže opravdu ta změna cílové skupiny, to je jednoznačné a my v tom duchu jeho plánu pokračujeme. A potom bych měl říct že to, že to vůbec celé vzniklo, protože Čro vždy pamatoval na dětské posluchače, v nějakém omezeném množství, v pořadu Domino, nebo Hajaja, nebo právě v té odpolední pohádce, o které jsme mluvili, ale to že by vznikla úplně samostatná stanice, která vlastně 24 hodin denně a dokonce na dvou kanálech vysílá pro děti, to je úplně unikátní a unikátní je i to, že jsme v těch ranních, odpoledních a večerních časech stanice, která vysílá živě. To nemá obdoby ani v Evropě.

Čím myslíte, že RJ navazuje na historii dětského vysílání Čro? Snaží se o to vůbec?

Důkazem toho je třeba i ten Hajaja živě čtený. Každý z těch herců, kteří ho četli přišli s velkou pokorou třeba k Vlastimilu Brodskému a k tomu, co se tady tvořilo a dělalo před námi. A tím, že využíváme neustále i ten archiv krásných věcí, které tu jsou a kterých si vážíme, tak se snažíme jen nepokazit to, co ti před námi udělali.